

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **Ing. V. A.**
bytem Pod M. 1316, K.
zastoupen Mgr. Bc. Ivem Nejezchlebem, advokátem
sídlem Joštova 138/4, Brno

proti
žalovanému: **Velitel vzdušných sil**
sídlem Vítězné náměstí 1500/5, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.10.2017, č.j. MO 208998/2017-3031, ve znění opravného usnesení ze dne 28.11.2017, č.j. MO 250172/2017-3031,

takto:

- I. Rozhodnutí velitele vzdušných sil ze dne 12.10.2017, č.j. MO 208998/2017-3031, ve znění opravného usnesení ze dne 28.11.2017, č.j. MO 250172/2017-3031, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč k rukám Mgr. Bc. Iva Nejezchleba, advokáta, sídlem Joštova 138/4, Brno, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podanou žalobou napadá rozhodnutí žalovaného ze dne 12.10.2017, č.j. MO 208998/2017-3031, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí velitele Vojenského Útvaru 2427 Sedlec, Vícenice u Náměště nad Oslavou, ze dne 25.1.2017, č.j. 1124/9/1/2014-2427 (výrok I.) a kterým zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí velitele Vojenského Útvaru 2427 Sedlec, Vícenice u Náměště nad Oslavou, ze dne 31.7.2017, č.j. MO 152295/2017-2427 (výrok II.).
2. Rozhodnutím ze dne 25.1.2017 prvostupňový orgán zčásti vyhověl žádosti žalobce a podle § 10 odst. 1 zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, přiznal žalobci odměnu za práci přesčas ve výši 237 997 Kč (výrok I.) a ve zbylém rozsahu žádost podle zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání (dále jen „zákon o vojácích z povolání“), jako nedůvodnou zamítl (výrok II.).
3. Rozhodnutím ze dne 31.7.2017 prvostupňový orgán podle § 161 odst. 1 a 2 zákona o vojácích z povolání nevyhověl žádosti žalobce o přiznání příslušenství pohledávky, neboť žalobcem požadované nároky byly promlčeny.

I. Shrnutí žalobní argumentace

4. Žalobce v podané žalobě předně namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, resp. jeho výroků, neboť v něm absentuje specifikace konkrétních dnů a časů, za které je příplatek za práci přesčas přiznán.
5. Dále žalobce namítá věcnou nesprávnost napadeného i jemu předcházejícího prvostupňového rozhodnutí ze dne 25.1.2017, neboť vycházejí z nesprávných skutkových závěrů o náplni pracovní činnosti žalobce a nesprávně dovozují zákonnost přiznané odměny za pracovní pohotovost namísto za výkon služby. Podle žalobce totiž nebyly naplněny zákonné podmínky pro vykazování vykonávané práce jako pracovní pohotovosti.
6. Ve zbytku žaloby žalobce brojí proti závěrům napadeného rozhodnutí o promlčení části nároku uplatněného žalobcem a promlčení nároku na příslušenství.
7. S ohledem na výše uvedené žalobce navrhuje, aby soud napadené i obě jemu předcházející prvostupňová rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

8. Žalovaný nesouhlasí se žalobou, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Věcně setrává na závěrech obsažených v napadeném rozhodnutí.
9. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem. Žalovaný navrhl, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Posouzení věci

10. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

11. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
12. Zdejší soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí a jemu předcházejících rozhodnutí prvostupňových, neboť pouze přezkoumatelné rozhodnutí je způsobilé být předmětem hodnocení z hlediska tvrzených nezákonností a vad řízení.
13. Podle § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), se ve výrokové části rozhodnutí uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1 správního řádu. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2); účastníci, kteří jsou právnickými osobami, se označují názvem a sídlem. Ve výrokové části se uvede lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě též jiné údaje potřebné k jejímu řádnému splnění a výrok o vyloučení odkladného účinku odvolání (§ 85 odst. 2 správního řádu). Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků; výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.
14. Podle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění rozhodnutí uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 správního řádu uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.
15. Zjednodušeně řešeno z výroku rozhodnutí musí být zřejmé, jak správní orgán rozhodl, a v odůvodnění rozhodnutí pak musím být srozumitelně vysvětleno, proč rozhodl právě takto.
16. Nejprve se zdejší soud zabýval výrokem I. napadeného rozhodnutí a prvostupňovým rozhodnutím ze dne 25.1.2017.
17. Žalobce namítá, že z napadeného ani z prvostupňového rozhodnutí ze dne 25.1.2017 není zřejmé, za jaké dny a časy mu byl příplatek za práci přesčas přiznán.
18. Rozhodnutím ze dne 25.1.2017 bylo rozhodováno o žádosti žalobce ze dne 28.4.2008, v níž žalobce požadoval „dorovnání platu z důvodu nesprávně stanovené pracovní doby“ od roku 1999 ve výši nejméně 1 mil. Kč. Podle výroku I. se žádosti „zčásti vyhovuje a žadateli se podle ust. § 10 odst. 1 zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, přiznává odměna za práci přesčas ve výši 237.997,- Kč, jež bude vyplacena do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí“. Podle výroku II. „[v]e zbylém rozsahu žádost jako nedůvodnou zamítám. Podle § 161 odst. 1 a 2 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění účinném ke dni vydání žádosti, jsou navíc nároky uplatněné u služebního orgánu touto žádostí za dobu do 28. dubna 2005 promlčeny“. V odůvodnění rozhodnutí je uvedeno, že

nároky do 28.4.2005 se „služební orgán“ z důvodu promlčení nezabýval. Pokud šlo o období od 28.4.2005 do 31.7.2008, tak „služební orgán“ dospěl k závěru, že žalobce byl zařazen do služeb SAR rozdělených každý den na 12 hodin výkonu služby (od 7:00 do 19:00 hod.) a na 12 hodin pohotovosti (od 19:00 do 7:00 hod. následujícího dne). Dále je zde uvedeno, že „služební orgán“ z jednotlivých denních rozkazů zjistil konkrétní dny služební pohotovosti ve vojenském objektu, počet hodin služební pohotovosti ve vojenském objektu v daném dni a celkový počet hodin služební pohotovosti ve vojenském objektu za celé měsíce. Poté byl proveden výpočet průměrného měsíčního hodinového výdělku žalobce a příplatku za práci přesčas za dobu strávenou výkonem služební pohotovosti ve vojenském objektu. „Služební orgán“ tak dospěl k závěru, že žalobci náleží 237 997 Kč.

19. Z rozhodnutí ze dne 25.1.2017 tedy skutečně neplyne, za jaké konkrétní dny a hodiny byla žalobci částka ve výši 237 997 Kč vyplacena. Toliko je zřejmé, že období do 28.4.2005 považoval prvostupňový orgán za promlčené. Prvostupňové rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné, neboť z něho není zřejmé, proč bylo žalobci tímto rozhodnutím vyhověno toliko v částce 237 997 Kč. Byť jsou obecné kroky správního orgánu v odůvodnění popsané, není z odůvodnění zřejmé, jak k této částce dospěl. Tuto nepřezkoumatelnost však mohl odstranit žalovaný v napadeném rozhodnutí.
20. Proti rozhodnutí ze dne 25.1.2017 podal žalobce blanketní odvolání ze dne 14.2.2017, kterým *„jej napadá ve výroku II., podle nějž se ve zbylém rozsahu žádost jako nedůvodná zamítá a současně jsou navíc nároky uplatněné u služebního orgánu touto žádostí za dobu do 28. dubna 2005 promlčeny“*. Žalobce odvolání doplnil podáním ze dne 24.3.2017. Výrok I. rozhodnutí ze dne 25.1.2017 tak nabyl právní moci dne 17.2.2015. V odvolání mj. žalobce namítal nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí, neboť z něho podle žalobce není zřejmé, za které dny a dobu je mu „peněžitě plnění přiznáno“.
21. Napadeným rozhodnutím (výrokem I.) žalovaný žalobcovo odvolání zamítl. Dospěl totiž k závěru, že žalobce podaným odvoláním brojí pouze proti výroku II. prvostupňového rozhodnutí ze dne 25.1.2017, a tedy pouze proti promlčení jeho nároků do 28.4.2005. Žalovaný zastává názor, že pokud žalobce nebrojí proti výroku I., souhlasí nejen s vyplacenou částkou, ale i s důvody (s posouzením zákonnosti rozložení výkonu služby žalobce, na které přiznaná částka v podobě příplatku za práci přesčas závisí). Žalovaný tedy uzavřel, že se není povinen zabývat námitkami, které se vztahují k formálnímu rozložení výkonu služby žalobce a k nesprávnému vyčíslení peněžitého plnění.
22. Zdejší soud však se žalovaným nesouhlasí. Z napadeného rozhodnutí je navíc zřejmé, že nepřezkoumatelnost, kterou je zatíženo prvostupňové rozhodnutí ze dne 25.1.2017, žalovaný svým rozhodnutím neodstranil, neboť ani on se nevyjádřil k tomu, jak přesně došel prvostupňový orgán k částce 237 997 Kč. Podle zdejšího soudu navíc nevypořádáním odvolacích námitek zatížil i svoje rozhodnutí nepřezkoumatelností. Skutečnost, že žalobce brojil odvoláním pouze proti výroku II. prvostupňového rozhodnutí, totiž nelze vnímat tak, že souhlasí s vyplacením 237 997 Kč i s důvody, na základě nichž žalovaný k této částce dospěl. Je tomu totiž přesně naopak. Žádostí ze dne 28.4.2008 požadoval žalobce minimálně 1 mil. Kč. Pokud žalovaný určitou část peněz žalobci přiznal (výrok I.) a ve zbytku žádost zamítl (výrok II.), je třeba žalobcovo odvolání proti výroku II. rozhodnutí vnímat tak, že jím nesouhlasí s nevyplacením zbytku požadované částky (tj. cca 760 000 Kč). Žalobce tak odvoláním brojil nejen proti tvrzenému promlčení části jím uplatňovaného nároku, nýbrž i proti zamítnutí jeho žádosti v rozsahu přibližně 760 000

Kč. To ostatně vyplývá jednoznačně z obsahu doplnění odvolání ze dne 24.3.2017, kde žalobce uvedl, že odvolací námitky směřují proti výroku II. rozhodnutí ze dne 25.1.2017, kterým byly jím uplatněné nároky (náhrada ušlé mzdy minimálně ve výši 1 mil. Kč) částečně zamítnuty.

23. Za těchto okolností bylo na žalovaném, aby v rámci napadeného rozhodnutí vypořádal námitky, kterými žalobce brojil proti částečnému zamítnutí požadovaného nároku, a to jak ve vztahu k promlčení, tak ve vztahu k věcnému posouzení žalobcova nároku; zjednodušeně řečeno žalovaný měl vysvětlit, proč byla žalobci rozhodnutím ze dne 25.1.2017 přiznána odměna za práci přesčas pouze ve výši 237 997 Kč. To však žalovaný neučinil. Napadené rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18.10.2005, č.j. 1 Afs 135/2004-73).
24. Pokud jde o výrok II. napadeného rozhodnutí, kterým žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutí ze dne 31.7.2017, jímž prvostupňový orgán nevyhověl žádosti žalobce o přiznání příslušenství pohledávky, tak ani ten nemohl obstát. Jestliže zdejší soud zrušil jako nepřezkoumatelné napadené rozhodnutí v části, v níž byla stanovena odměna žalobce za práci přesčas (tj. pohledávka), nemůže obstát ani ta část rozhodnutí, kterou se stanovuje příslušenství k této pohledávce. Teprve poté, co bude přezkoumatelně a v souladu se zákonem stanovena odměna za práci přesčas (tj. pohledávka), bude možné rozhodnout o příslušenství. Vzhledem k tomu zdejšímu soudu nezbylo, než jako nepřezkoumatelný zrušit i výrok II. napadeného rozhodnutí. Na žalovaném tedy bude, aby poté, co řádně vypořádá žalobcovy odvolací námitky, znovu rozhodl i o odvolání proti rozhodnutí ze dne 31.7.2017.
25. Žaloba je tedy důvodná a zdejší soud napadené rozhodnutí jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. bez jednání zrušil a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V novém řízení je žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Nezbytnost zrušení prvostupňových rozhodnutí nechť posoudí žalovaný.

IV. Náklady řízení

26. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
27. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný ve věci úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení a je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady ve výši 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek. Dále se jednalo o náklady právního zastoupení spočívající v odměně zástupce za dva úkony právní služby po 3 100 Kč společně se dvěma režijními paušály po 300 Kč – převzetí a příprava zastoupení a žaloba; podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb (advokátní tarif). Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce je plátcem DPH, byla k nákladům za právní zastoupení připočtena částka odpovídající DPH. Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobci částku 11 228 Kč, a to k rukám zástupce žalobce ve stanovené lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. dubna 2020

David Raus v.r.
předseda senátu